

REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an . . . 1 fl. 50 cr.
Pe $\frac{1}{2}$ an . . . 3 fl. — cr.
Pe un an . . . 6 fl. — cr.
Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Minte de muier.

de I. P. B.

— Cop, cop, cop.
— Întră!
— Sêrut mânil. Eu sum X.
Cucóna nòstră ca' electrisată sâri în sus:
— Voiți ceva, monsieur, dór' căutați pe cineva?
— Am înțeles, cucónă, că aveți la dispoziție o odaie mobilată de dat în chirie.
— Vê înșălați, d-nule, pôte în vecini; dar la noi ba, — respunse cucóna, aședënduse din noú la fereastră, unde fusese mai nainte.
Monsieur X era cât p'ací sê cadâ într'o gróznică confusie, dar reculegânduși puterile, începu din noú:
— Vê rog, dómna, a mē scuza pentru cutezanța mea, dar precum vêd, e o greșeală la mijloc, am fost sedus. Nu-mi pasâ însă, pentru aceasta seducere mē aflu recompensat prin prețioasa cunoștiință ce am fost fericit a face ađi cu d-vóstră. Vê mărturisesc sincer, de mult am dorit asta, ca să vê pot împărtăși o taină a inimei mele.
— ?...
— Da, așa e, dómna mea. Sunt aprópe trei ani, de când vê cunosc și mai bine de un an, de când ard de dorul d-vóstră; vê iubesc, cu dor cu foc.
— Auleo d-nule, că d-ta ești un *nebun* dintre cei mai periculoși!
— De sigur, cucónă, *nebun*. Aveți dreptate, sum *nebunul d-vóstră*.
La acest respuns, cucóna nòstră începu a ride cu hohote omerice.
— Dómnule, deacă d-ta ai cât mai puțin simț de buna cuviință, i-mi vêd promite solemn, că te vêd parta...

— Orî ce poftă a d-vóstră, e o sacră poruncă pentru mine. Milles pardons! Sêrut mânil. Mē recomând...
— Ei bine, d-nule, n'am đis că *momentan*, poftim a depune pardisiul, puțină conversare, întré marginele buneî cuviințe, permit orî și cuî.

La aceste cuvinte domnul X. sê mai încâldi nițel, apoi, incuragiat de tratamentul cucónel, i-și depuse pardisiul.

Cucóna nòstră, care la început era atât de îndêrêtnică, în decursul conversației devenise o blândă mielușeauă, sinceră din cale afară. În sinceritatea ei mai adaogă, că șoțul ei e un om de tot curios, nopți întregi benchetuește pe la casină, jôcă în cărți și arare-orî se întemplă, ca sê nu vină tot numai la dimineață câtră casă.

Tóte aceste enunțațiuni serveau numai de incuragiere pentru d-nul X.

Din vorbă 'n vorbă, sêrut în sêrut, dintr'odată se pomeniră, că:

Un orologiú sună
Nóptea-i jumătate,
La casă în pórtă
Óre cine bate.

Era bărbatul.

— Ah, esclamá cucóna spêriată, e șoțul meu! Unde să te ascund? Aha! Bagă-te aici în dulapul acesta și tací.

Domnul X. primi sfatul dómnel și se viri în dulap, ascundënduse după haine.

Într' aceste bărbatul intră în casă:

— Bună seara, muier!

— Ah, ai venit dragă? Of, cu câtă nerăbdare te-am așteptat!?

Bărbatul i-și depuse pardisiul și vroia sê-l acate în dulap.

— Lasă, dragă că-l voiî acăta eû, — îi dîse nevasta spëriată.

— Mulțam dragă, dór' n'oiû fi atât de neghiob, să te derangiez și cu acest lucru, — și cu acestea deșchise dulapul, i-și acăță pardisiul, neobservând nimica.

Cucóna nóstră, vicleană al dracului, până ce soțul ei se depărtă în cealaltă chilie pentru o sugare, și — beat cum era — resturnând tóte scaunele din cale peste el și el peste scaune, pe loc merse la dulap și schimbând pardisiul domnului X, cu al bărbatului, îl scóse afară, prefăcënduse a-l esamina mai bine.

Pe când bărbatul se întórse fumând din cealaltă odaie, păstorală il aștepta deja :

— Tu bețivule, lumpule, blăstematule, nu 'ți-e rușine să vii acasă cu pardisiul altuia? Unde ai lăsat pe al tēu? Deacă și beî, mișelule, barem mintea nu 'ți-o bea! Ian uită, al cui pardisiu e acesta? Pe unde ai umblat?

— La „Arborele verde“. Eû încã am observat pe cale, că era cam strîmt de mine.

— Sē mergî, nimernicule, la moment îndărăpt și cere scusele d-nului aceluia, al cui e pardisiul!

N'a trebuit sē-i dîcă de dóue orî, că și așa îi păruse rēu, că a venit așa de timpuriu acasă, decî cât ai bate în palmî, plecã.

Până ce el umblă pe la „hausmeister“ ca sē-i deșchidă pórtă, d-nul X eși din dulap și sãri cu celalalt pardisiu pe fereastrã în stradã, apoi — du-te naicã: fuior pãn' la „Arborele verde“, unde acățându-și pardisiul, se puse la jurnale.

Domnul bărbat, cum intrã în cafanã, pe loc i-și cunoscú pardisiul acățat și tãia ațã spre d-nul X.

— Ah, pardon domnule, din greșealã am dus acasă pardisiul d-vóstrã.

— Nu face nimica, d-nul meû, nici un necaz!

Recomãndãri din ambele părți și apoi un „chef“ strașnic până la dimineață.

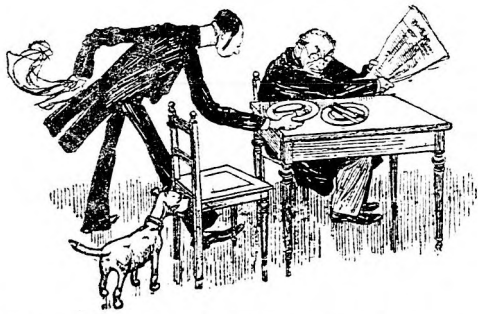
Domnul X. sē făcu cel mai intim amic domnului soț, carele îl și pofti pe d-nul X la dejun sub pretextul de a-l recomãnda dómnei sale.

La urma urmelor d-nul X deveni cel mai bun amic de casã al prietenului sēu.

N'aú decî muierile minte?

Nebuni sunt, cari afirmã contrarul!

Î n b i r t .

Chelnerul: Poftim friptura! (Cu vin sēu cu bere vë pot servi?)

Óspele: Aveți vin bun?

Chelnerul: Iac' așa...

Óspele: Atunci adã-mî apă curatã.

Chelnerul: Apa, mē rog, nu vî-o recomãnd, costã banî și e — falsificatã?

Óspele: Cum? Falsificatã?

Chelnerul: Da, e amestecatã cu puțin vin...

Advocatul Dr Hodoronc, ca apãrãtor.

— Perle iuridice. —

Pentru că, on. tribunal regesc, sē nu uitați nici când, că preotul numai până atunci e preot, până ce nu se dimitte a fi „Zahl-Kellner“!

*

E lucru evident, onorat tribunal, că clientul meû nu aude bine, e surd din naștere astfel sentința de mórte nu i se póte comunica. Rog decî, a se trimite pe spesele statului în cutare spital și numai după ce-și va redobândi auđul, a esecuta sentința.

*

Ucigașul a avut noroc, că a murit înainte de nașterea tatãlui sēu.

*

Locul era preste tot fórte romantic. Un munte gigantic resãrea dintr'o vale cristalinã, care curgea cu o repeđiune mare înspre deal. Acolo, on. tribunal, pescuia clientul meû, când a simțit măciuca acusatului lipinduse de tēmpla sa dreaptã.

*

Palma datã clientului meû a fost atât de gróznicã, încât și a dóua dî îi ardea obrazul de ea; rog decî pe on. tribunal, a condamna pe acusat pe basa §-lui 422 din codicele penal, pentru delictul incendiului!

*

De și d-nul procuror mē numește dobitoac și nebun, eû totuși mē bucur, când pot sta față 'n față cu domnia-sa, pentrucã: „similis similibi gaudet“!

Anecdote de tot soiul.

I.

În ajunul unei înfricoșate lupte, poetul *Antagoras* făcuse foc pe câmpul de resbel și frigea flegmatic carne la frigare.

Regele *Antigonus* vedēndu-l, îi dîse:

— Cređi tu, *Antagoras*, că *Omer*, când a descris frumósele victorii ale lui *Agamemon*, i-și perdea timpul cu frigerea carnei pe câmpul de luptã?

— Dar tu, — respunse poetul, — cređi, că *Agamemnon* câștiga tóte acele frumóse victorii descrise de *Omer*, pierdēndu-și timpul a căuta cine frige carne pe câmpul de luptã?

II.

La un medic din comitatul *Lipovei* (numele nu impórtã), intrã odatã un biet cismar bolnav, ca sē-i róge sfatul.

Medicul, după ce îi studiazã morbul cu de-a-mēruntul îi dã urmãtorul sfat:

— De dejun: ouă ferte și carnați; de prânz: ciorbă acruță și friptură de rață; de cină: fleică națională și cașcaval. Vin puțin, la prânz numai. *Țigară* una numai, de seară după cină și apoi la 8 zile să mă cereți din nou.

La 8 zile bolnavul iară se prezintă înaintea d-nului medic. Prospicia însă mai al dracului, mai rău ca mai înainte.

— Ce ai făcut? Prospiciezi mult mai rău ca înainte de cură! — îl întreabă medicul.

— Mă și simțesc mult mai rău ca mai înainte, n'am apetit, mă omoră greața.

— Cum? Când ai simțit greață primădată?

— Totdeauna *după fumarea țigării* recomandată de d-vostă!

— A! Și ore ce poate fi cauza?

— *Nu sum fumător*, — răspunde bietul cismar.

III.

În secolul trecut, pe când mareșalul francez, contele *Castellane* era încă numai colonel, fu silit a da odată arest tuturor oficerilor de sub comanda sa.

În zilele următoare, cu ocaziunea unei parade militare, observă contesa *Dubarry*, favorita regelui Ludovic al XIV, că toți oficerii cei frumoși lipsesc. Întrebă deci pe colonelul *Castellane*, care e cauza? După ce află motivul, îi dăse colonelului:

— Cred, că le veți permite totuși să ia parte la balul meu.

— Sub nici o condițiune, — răspunde colonelul neînduplicabil.

Cât de mare însă îi fu surprinderea, când la bal își găsi pe toți oficerii. Contesa îl întâmpină cu cuvinte amabile, dîcîndu-i:

— Vă mirați d'ora, că vedeți oficerii aici? Sunt concediați *de colonelul lor!*

— Să mă ertați, — răspunde colonelul perplex, — despre aceasta nu știu nimic, *d'ora eu sum colonelul lor.*

— Ba, d-ta nu mai ești!

— Cum nu? — întreabă colonelul, temînduse de influința ce ar fi exercitat-o contesa la rege, contra lui.

— D-ta ești *general*, — îi răspunde contesa în mod afabil.

IV.

Doisprezece ani de-a rândul a fost Cula *Bizgărița* cotună împărătească, în care vreme umblat'a el pe la Veneția, Mailand, Verona, Brescia și — cum dîcea el, — până la marginea lumii, unde nu mai era nici pămînt nici apă, fără „*blotocora*“ cu picioarele în *nimica*.

Să înțelege, după atîta timp de serviciu militar, Cula era un neîntrecut meșter în minciună.

După reîntorcerea sa de la cotunie, crișma satului era centrul, unde săteni, cu mic cu mare, cu tiner cu bătrîn se adunau ca să asculte „*minunile*“ vîdute și pățite de Cula.

Odată începe Cula:

— Veđut'am deș eu, o vioră (violină), care era de 400 de coți lungă și 80 lată. S'au întrebuintat 6700 stînjini de scînduri, și numai pentru șeauă, podul peste care trec cordele, au trebuit 557 de stînjini. La aceasta vioră au lucrat opt ani întregi 100 fabricanți de violină, 92 tîmplari și 68 de ucenici. Pentru șuruburile de întins cordele s'au întrebuintat 4 stînjini de lemn de goron. De la 20.000 de cai s'au luat pîrul din cîdă pentru arc și 200 de țesători au lucrat la acel pîr. Pentru clei, cu care s'a lipit viora la olaltă, s'au luat cornele de la 1800 de boi și 200 de omeni au fert cornele în țigăi timp de trei ani, iar 50 de omeni din nebăgare de seamă au căđut în țigăi și acolo au și murit. Pentru arc s'au întrebuintat 8 stînjini de lemne de laur. Pentru acordarea viorei au fost întrebuintați 500 de omeni cu instrumente foarte mari. Pentru cordele cele mai scurte s'au luat 4768 intestine (mațe) de la cele mai frumoșe și cele mai bune oi; iar pentru cordele mai lungi, deorece viora avea corde pe 7 părți, o descriere este cu neputință. Viora se încorda de trei ori pe an: la Craciun, la Paști și la Rusali, deorece vibrațiunile sunetului dura de la o serbătoare până la cealaltă și altă dată nici nu era ertat să se cînte cu ea. Totdeauna când o ungea, trebuiau 300 funți de colofoni și pentru ca să ungă arcul trebuiau 80 de omeni. Odată, la Paști, viora a fost încordată, când corda cea mai mică a sărit și a omorit 300 de omeni, afară de milioanele celor răniți. Despre profunditatea tonului viorei nici nu se poate vorbi; odată s'a întemplat, că un croitor s'a urcat pe vioră așa din glumă, ca să o vadă mai bine; cum privea însă prin una din găurile violinei, ameți și căđu în lăuntrul ei, unde două zile a tot căđut până ce i-a ajuns fundul. Deorece o cîrdă mică, care era deja ruptă, n'a mai voit nimeni să o încordeze, odată un infanterist din regimentul nost, care era de față, a încercat a trage cu arcul pe celelalte corđi; acestea au dat așa sunete, că numai decăt un turn din apropiere, de 50 de stînjini înalt, s'a răsturnat de sgăduitura sunetului. Turnul însă, din întemplantare, n'a omorit pe nici un om, ci numai pe un măgar.

— Ei bine, voinice, — întreabă un sătean din public, — tôte le cred. Asta una însă nu o pot crede, cum un infanterist a putut trage peste corđile viorei cu un arc atît de mare?

— Bre, ești *pré prost țibilule*, ai să știi însă, că infanterisul *avez niște degete mari de 30 de stînjini!* — îi răspunde Cula mîhnit.

După vecernie.

Cantorul: Părinte, te rog esplică-mi, ce înseamnă cuvîntul: archeolog?

Preotul: Ei, fătul meu, e lueru ușor. După cum s'a făcut din episcop archi-episcop, din diacon archi-diacon, tot așa s'a facut și din *olog* — *arche-olog*.

Umor jidovesc.

Haşbeleh: Io poruncesc *maï mült* dechit imperatu.

Lebme: Cüm pote thu se vorbeşte aşa? Nu esthe la thine frica, che fi inchide la thine in arest pintro aşa vorbe?

Haşbeleh: Nü, dapooi nü poronceşte imperat nūma *odale* şi diloc implineşte pe porunca lui, eü poruncesc şi di *on suta* di orî şi totoş nū masculte nimi?

Burlacul Lumpacius Vagabundescu.

— Despre femei, amor şi căsătorie. —

— Cu mult mai uşor e a împedeca Dunărea în cursul ei, de cât pe o muiere ca *să tacă*.

— Deosebirea între o sócră şi un tigru nu e pré mare, atâta numai, că tigrul are *o piele mai frumoasă*.

— Netăgăduit, că muierea îndeplineşte un fapt *eroic*, când — *tace*.

— Amorul dintre doi căsătoriţi numai atunci devine *ferbinte*, după ce *răceşte* sócră.

— Deacă în femei n'ar fi desvoltată *curiositatea* în grad aşa mare, nu s'ar mai afla *mirese*.

— Cele mai multe femei i-şi esplică proverbul lătinesc «*nosce te ipsum*» aşa, că staü cu órele întregi înaintea oglindei.

Esperinţe.

I.

Fii serac, orî fii bogat,
Deacă nu eşti cu musteaţă,
Sigur, fetele-ţi vor dice:
Că nu eşti nici de-o viaţă.

Însă deacă ai musteaţă
Cât de mică pe sub nas, —
Cum la vorbe stai c'o fată:
Te 'ngrijeşte de nănaş.

II.

Unü 'şi scriü numele lor
Pe arbori, ştânci şi ruine.
Pot se-şi scrie! . . . Nimeni n'are
Nume *vestit* ca şi mine!

Şi ştiţi unde-î al meu nume?
Pe-o bute la crişmă 'n sat! . . .
Astfel, că-î mai *vestit* dóră,
Nu e lucru de mirat.

Furnica.

MIRARE.

Isac: De ce be thu atita polinca?

Iacob: Pintru che se me *recorese*.

Isac: Io mi mir, cum de nu ai *înghetat* pun'acūma?

D-nul profesor dr Spaima.

— Silentium! Mâne vë voiü prelege despre *oul lui Columb*, de aceea fieşte-care se aduceţi câte-un ou; iar dintre voi aceia, cari nu aveţi ouë, puteţi aduce brânză, unt, séu câte-o păreche de pu!

— Dinamita e una dintre cele mai periculóse *jucării*.

— În Ungaria sunt aprópe la un milion şi jumătate *hectolitre* de pădure.

— Deacă lămăia nu ar fi acră, atunci ea ar fi numai iac'ăşa, o portocală próstă.

— În bucătăriile boereşti se folosesc ómeni de *gen neutru*.

— Pentrucă Dumneđu numai după crearea *altor* dobitoce a făcut pe om.

— Esistă vermi, cari numai *nóptea* ies la *lumina* *şilei*.

— Căci cât de minunat sunt întocmite legile naturei, se vede şi dintr'aceea, că mórtea e pusă tocmai la sfârşitul vieţii nóstre.

— O ură mai mare întră creştinî şi jidani dóră nici *nainte de Cristos* n'a esistat.

— Căpitanul durmea atât de adânc pe boldul năii, încât numai la două óre după *cufundarea ei* s'a tređit.

LA O PETRECERE.

— Ce cređi, d-nule Ciocărlane, de câţi ani póte fi d-şóra Afectescu?

— Circa de 32 de ani.

— Serios?

— Da!

— A, ce spuî? Dar nu ştii d-ta, căci când e vorbă despre etatea unei dame, totdeauna trebuie detraşi 10 ani.

— Pardon, dómná, *asta am făcut'o deja!*

Semnele cunoştinţei.

— La adunarea din Lugoş sigur ai să veđi şi pe poetul Voniga.

— Ei, dar de pe ce 'l-aşi putea cunoşte?

— Uşor, *are capul întră urechi!*

În cupeű.

Doi *nobilî* „von“, călătoreau odată împreună pe tren cu un al treilea, cest din urmă „nobil“ din rasa lui Israil.

Unul dintre ei se recomandă:

— Von Flondor.

Al doilea asemenea:

— Von Battyányi.

Jidanul de asemenea se scólă:

— Von Minkács.

Într'o şcola milenară.

Dascălul: Spune-mi, Şloime, un animal din Africa.

Şloime: On moime.

Dascălul: Fórté bine; încă unul!

Şloime: Mai on moime.

Afursisăniile jupănuului Schmerzenherz.

— Se adorme thu şi se nu mai ai alte dimineţe!

— Muiere theu se fie *ghiaţă* chind thu pe ea seruta şi *foc*, chind ea la alţi nůma se uita!

— Se fi thu un iepore in vara acesta a cărui piele se chimper eu la iarna ac vine!

— Se fie fólele theu toba cea mare de la militar-musik!

— Se te simţeşte thu aşa di bine ce şi cum moşu to!

— Se fi thu iubit așa, cum esthe capelanul Dredeanu din Șiseste di catra herr vun Lucaciū-leben!

— Se paștește thu acūma chind esthe thu mare, ce pojit io chind mi botezat pi mine!

— Clopotul cela mare se chinte in onorea theū!

— Stomacul theū se fie on termometer la on caldura di 50°!

ȘTIRI TERIBILE.

* *Cucónă cu códă.* Un cas ciudat preocupă ađi pe naturalistiūi nostri, in deosebi pe cei *zoologi*. „Tribuna“ adeca, in numérul seū de la 3/15 august, a făcut senaționala descoperire, că cucóna „*Raveca*“ din Orăștie ar avea chiar și *códă*, amintind despre ea ăice, că „*î-și face códă colac*“. Zoologul nostru, Dr Spaima, la moment a telegrafat d-nului *Noța*, întrebândul despre adevérul acesteī descoperiri, la ce d-nul *Noța* se pune imediat și formulează o telegramă de următorul cuprins: „Comedie ordinară. Dăian mințește, a-ī respunde e superfluū intrigantului fanfaron. Lasă, o capėta odată scrintitul ăsta.“ — La revisuirea acesteī telegrama însă, d-nul Barcian — posibil că din punct de vedere economic — a aflat de bine a pune numai literele inițiative ale acestor cuvinte, decī telegrama scurtata era intoemită astfel:

„C. o. Dă, m. a. r. e. s. i. f. L. o. c. ó. s. ă.“

D-nul zoolog Dr Spaima însă, cât de erudit, totuși n'a putut scruta înțelesul acestor litere, fără le-a cetit dup'olaltă, in ordinea cum erau puse: «*Códă mare și flocósă*», ceea ce întărește adevérul epocaleī descoperiri a „Tribunei“.

* *Sensație literară.* Autorul opului de o rară importanță «*Cu vârful penei*», domnul Antoniu Pop, preot in *Giulița*, după cum ni se chilografează din Bêrzava, va scóte in curând o fôie umoristică, intitulată «*Brósca*».

In fruntea numărului de probă a acesteī foi vom avea fericirea de a vedea portretul d-nului *Pop*, lucrat de o mână desteră al unui «artist» din mănăstirea *Nicula*.

* *Avis!* Toți acei domni, dómne, domnișori și domnișóre, cari *nu vor* a participa la adunările „Asociațiunei transilvane“ ce se vor ținea iestimp la 27 și 28 august in Lugos, sunt rugați a se insinua in scris cel mult până la 1 septemvre st. n. la domnul *Barcsán Juonye*, „controlor“ in *Cimșoara*, unde se va compune albumul „hazașiților“ modernī.

* *Invențiune epocală.* Netăgăduit, că d-nul medic dr Ioan *Comșia* din Sămbățșag (Bihor) a inventat un medicament perfect contra bólei de a *calomnia*, *batjocuri* și *ofensa* femeī oneste. Acest medicament, d-nul doctor l'a aplicat cu succes asupra unui pațient al seū, d-nul *Venter Jenó*, preot in Rogoz, care — precum cetim in fôia din loc „*Nagyvárad*“ (n-rul 192) — suferă de

aceasta periculósă bóla. Medicamentul constă din un *mânel* înzestrat cu 3—4 *fire de curelușe* înguste (sfacuri) și terminul lui tehnic e „*gârbaciū*“, seū pe ungurește „*kutyakorbács*“. Efectul acestui medicament e aprópe ca acela al „*Baumscheit*“-ului. Una însă nu înțelegem, cum de d-nul dr *Comșia*, român bun cum il știm noi, descriind *admirabila* sa invențiune și succesul obținut prin acest medicament față de pațientul seū *Venter Jenó*, in n-rul amintit din fôia „*Nagyvárad*“, nu se sfieste a apostrofa într'un mod óreși-care batjocuritor de „*oláh-pap*“ pe popa *Venter Jenó*, atunci, când ar fi putut ăice „román pap“ seū „román lelkész“. — Óre nu cumva te-a cuprins și pe d-ta, d-nule doctor, amețeala milenară? Cerem esplicări!

De altmintrea, abstragēnd de la aceasta ameteală, numai felicită putem pe d-nul doctor pentru aceasta descoperire salutară, aplicată cu un succes atât de admirabil asupra *renegatului* duhovnic *Venter Jenó* din Rogozul Bihorului.

* *Naționalnic.* Marele *naționalist*, d-nul Andreas *Baltes* va da in curēnd un «*Manifest*» cătră poporul român din umbra columnei lui *Ercule*, unde va face o excursiune pentru de a incheia un pact cu *Menelik*, in înțelesul căruia «*Tribunei*» să-ī fie ertat a trece de acuma nainte și in *Abyssinia*. De acolo se va întórce cu balonul in Sibiiū, unde după ce va bate nișel de praf chepeneagul d-nului dr *Ilisie Dăinamă*, va călători la Borsēc, ca să curățească ghetele d-nului dr Rațiu.

* *Hymen.* D-nul Dr Arseniū *Papălaște* din Porcești, s'a fidanțat cu d-șóra *Cunigunda Ursica* din Vaca. — Felicitările nóstre!

TELEGRAMME.

Lugos, 20 august n. Asemenea apa-ductului din *Budapesta*, aici se construește pe ăilele de 27 și 28 august un vino-duct pentru bărbați și o here-ductă pentru femeī.

Baiasprie, 22 august n. De când „*Tribuna*“ a început a atăca pe d-rul *Lucaciū*, prostopopul *Papp Pișta* î-și bate peptul și ăice, că și el e tribunist.

Groisswarden, 14 august n. Cu ocasiunea pertractării finale al vandalismului din *Oradea-Mare*, dr *Laurán Gusztı*, aspirantul mitrei și iubitorul „*Mitrei*“, canonic estraodinár, dar destul de ordinar, a ăis înaintea tribunalului, că el consideră vandalismul comis la 9 august 1893 asupra seminarului gr. cat. român numai de un „*orcan*“ seū „*vifor*“. Eī bine! Deacă acest vandalism a fost numai un „*orcan*“ pentru d-nul canonic, atunci furcile pentru densusul de sigur, că numai un „*zefir*“ ar fi.

Mai nou.

După cum se afirmă in «*cronica*» n-rului 174 al «*Tribunei*», cucóna «*Raveca*» din Orăștie din nou și-a făcut *códă colac*. Eī! Se mai

póte dară dubita, că cucóna «Raveca» are și *códă*?

Părintele kir. *Cilibidake*, după informațiile primite prin «firul de tort», a început campania sa cruciș și curmeziș, de-a lungul și de-a latul țerii, făcând pe «diplomatul». În Bihor a avut un succes admirabil, cucerind pe Goldiș și pe Lauran pentru partida guvernată de firma «Sturdza-Brote-Slavici-Bianu», asemenea în Arad a cucerit pe Pituk Béla, în Caraș Severin pe Bozgán Flocea și pe Czárina Szilárd, în Timiș pe Barcsán «controlorul», în Cluj pe Moldován Gergely, în Sătmar pe Papp Pišta, în fine în Solnoc-Dobéca pe Szabó Jancsi. Frumósă menagerie milenară, în frunte cu «chengur»-ul Cilibidake!

În adevăr, frumoase semne de «*îndulcire*» în „*situațiunea schimbată*“ din partea nobilului guvern magiar, că permite cutrieratul țerii *commis-voyageurilor* Bianu și Cilibidake! N'ai ce să-i faci, deacă numai așa se póte da de urma „Nexului causal“!?

PARTEA SERIOȘA.

Bibliografie.

Aũ apărut și se află de vânzare *la autor* „*Titu Manliu Torcuatu*“, tragedie în 5 acte; „*Sermana Contesă*“, tragedie în 5 acte cu un epilog; „*Regele Edip*“, tragedie în 4 acte cu un prolog și exodiũ, de *S. P. Simonu* (Soófalva, Besztercze-Naszód megye).

Aceste cãrticele sunt fôrte interesante, tóte scrise în versuri; iar costul lor la-olaltă e *numai* 75 *cr.* — Le recomãndãm cãlduros în atențiunea cetitorilor nostri, în deosebĩ a „*Societãților de lecturã*“.

Deslegarea ghiciturei de șac.

(Publicatã în nrĩ 30—31.)

»O mamã veduvitã de la Michaiũ cel mare
Pretinde de la fii-și ađi mãnã d' ajutor,
Si blastemã cu lacrimi în ochi pe fiecare
În astfel de periclu s'ar face vëndetor.

Din «*Deșteaptãte Romãne*».

Aũ deslegat'o corect dómnele și domnișórele: Iosefina *Petean*, n. Mihali (Corpade), Amalia Simon, m. *Dr Bran* (Teaca), Victoria E. *Doctor* (Hașfalëu), *Domnica Chirtop* și Sofia Cothișel, m. *Dr Chirtop* (Cãmpeni), *Netti Gomboș* (Vidra), *Hortensia Michaiũ* (Batiz), *Marta Puticiũ* (Bobda), *Elena Ardelean*, m. *Popoviciũ* (Oșand), *Mãrióra Papp* (Bocsig), *Irina Ghilezan* (Denta), *Valeria Chișiu* (Berzava), *Elena Patifiã* (Alba-Iulia), *Aurora Leuca* (Pãncota), *Maria Chenadan* (Turani), *Emilia Savușiu* (Cornisor), *Mãrióra Chiorean* (Cian), *Leontina M. Grozescu* (Buniaromãnã), *Aurelia Cimponeriũ* (Vinga).

Apoi domnii: *Octavian Michaiũ* (Batiz), *Ignat Borza* (Alba-Iulia), *Ioan Lãpãdat* (Berzava), *Nicolaũ Boișiu* (Gepiũ), *Demetriũ Micu* (Șeitin), *Iuliũ Marcu* (Bocșa montanã), *Iuliũ Lușan* (Chiuz-

baia), *Wasa D. Panescu* și *Petru Iorgoviciũ* (Varadia), *Iosif Caprucean* (Lișova), *Nicolia Fugãtã* (Luncoiul de jos), *Iuliũ și Sever Dan* (Mociũ), *Nicolaũ Onciũ* (Torac), *Nicolaũ Russu* (Zam), *Ioan Popa* (Ilimbav), *Ioan Morariũ* (Lapugiul superior), *Aureliũ Constantinescu* (Ighișdorful român), *O. Bulbuc* (Minthiũ), *dr Iacob Radu* (Șërmaș), *Iuliu Danciũ* (Șinteũ), *Nilolãu Onciũ* (Uzdin), *Traian Murgu* (Iertof), *Gavriil Bozoșan* (Biertan), *N. Cristea* (Valea-Bulzului), *Ilie Ceorteã* (Muierëu), *Iuliũ V. Joanoviciũ* (Hãrëu), *George Ghița* (Borgo-Mijloceni), *Liviu Iancu* (Visag), *Victor Vulcan* (Cãrțișóra) și «*Reuniunea de lecturã*» (Orșova)

La sortare, premiul 'l-a obținut dómna *Domnica Chirtop* din Cãmpeni.

Avis!

Precum s'a fost anunțat deja în n-rul 29 al foii nóstre, *sortarea premiilor* între abonații fóiei nóstre, proiectatã pe la începutul anului curinte, se va ținea *irevocabil* la 15 septemvre st. v. a. c.

Cu aceasta ocasiune se vor sorta întrã abonații fóiei nóstre **20 de obiecte diferite**, prețioase și folositoare.

Se notificã însã, cã numai aceia, dintre abonații nostri, vor lua parte la aceasta sortare, cari nu vor fi pe atunci în restanțã cu costul abonamentului.

Rugãm decĩ cu insistențã grabnica achitare a restanțelor, cã astfel se póta participa toți abonații fóiei nóstre la aceasta sortare, care se va întempla la terminul fixat, înainte a unei comisiuni de 5 membrii.

Administrațiunea «Vulturului».

Facem cunoscut tuturor abonaților nostri, cã n-rul proxim al «Vulturului» (n-rul 34) va apareã numai la 25 august st. v. de-odatã cu n-rul 35, și asta din motivul, cã în septemãna viitoare redactorul fóiei nóstre va fi ocupat cu adunarea materialului pe la festivitățile «Asociațiunei transilvane» din Lugoș.

Cerem scusele!

Cu stimã
Redacțiunea.

POSTA REDACȚIUNEI.

P. C. Cred, cã ne vom întelni la Lugoș. Sã vii.

M. (S.) «*Telegrama*» nu se póte publica. E pré asprã. Cãt despre d-niũ O. seũ Ch., greșești când ii bãnuești pe dênșii. Nu sunt ei autorii «*Spirilor*» din cestiune, fãrã un alt domn, care stã fôrte aprópe de d-vóstrã.

L. F. O. C. Te cautã «*gendarmii*» fleșchino-fili în ruptul capului. Grijește bine, nu cumva sã te zãpseascã. Despre noi fi sigur, cã nu te vom trãda.

P. C. (G.) Ți se împlinește pofta, dar ești rugat pentru de a ne împlini și d-ta pofta nóstrã: *achitarea abonamentului restant.*

O. P. De altă dată.

Lasar. S'ar putea, dar nu in modul pretins de d-ta.

Z. Z. Responsul urmează în epistolă închisă.

Ard. Am primit. Mulțumim!

I. P. (O.) Treaba e întocmită cum se cade. Afacerea din Billet e regulată pe deplin.

I. C. (București) Ești rugat a ne răspunde de urgență. Ce-î cauza? — Salutare!

Pegasus. Slabe de tot, nu se pot publica.

X. Y. (S.) Cearcă de vești ce am scris corespondentului «Ego» din B. M. în «Posta redacțiunei» din n-rul trecut. Tot acelea-ți sune și d-tale.

Nor. În n-rul proxim.

Sf. De ghicituri n'avem lipsă.

N. M. (O.) Te-ai păcălit al dracului. «Poesia» trimisă e furată din n-rul 7 (anul 1892) al «Vulturului». Ore să nu te demască? Vai de capul d-tale!

T. P. (L.) La timpul său. — Salutări!

1723. Silberstein Lipót — Szelezki János s. t. (a. s. f. p.)
 1725. Rosner Marjának — Silberstein L. (parte schimb.)
 1737. Erdős István — Tóth István (p. schimb.)
 1745. Vacha Mária hagyatéki ügye (schimb.)
 1748. Özv. Opauczki Jánosné — özv. Engel Dávidné (p. schimb.)
 1769. Wagner Mihály — Arva József (a. s. f.)
 1592. Külső Szolnok tkptr — Berzeviczy Béla és neje (p. schimb.)
 1594. Külső Szolnok tkprt — Berzeviczy Béla és neje (p. schimb.)
 1751. Külső Szolnok tkprt — Berzeviczy Béla és neje (p. schimb.)
 1752. Külső Szolnok tkprt — Berzeviczy Béla és neje (p. schimb.)
 1771. Pán Pál — Beck Adolf (a. s. f. p.)

Referent: dr. Imrik Péter.

1603. Menszár Lajosné és t. — Marozsán János (ordin.)
 1640. Pintér Jakab csódtm. — Kohn Mór (a. s. f. p.)
 1691. Mitiuch Eliás — ifj. Lóser Károly (a. s. f. p.)
 1718. R. Zipser és Kupka — Stern Ignác (a. s. f. p.)
 1719. Aradi I. tkptr. — özv. Junger Józsefné (a. s. f. p.)
 1944. Schüffert József és tsai (ordin.)
 1745. Komlovsky János és t. Süveges Pál és t. (a. s. f. p.)
 1747. > > > > (a. s. f. p.)
 1749. > > > > (a. s. f. p.)

Senatul criminal.

Referent: Nagy Frencz.

2380. Kiss Sándor és t. hamis tanuzás (a. s. f. p.)
 2606. Gróza Gábor és t. okirat hamisítás (p. schimb.)
 2695. Török József halált ok. s. t. sértés (ordin.)
 2534. Germán Mihály jogtalan elsajátítás (a. s. f. p.)
 2435. Onye Szófia és t. anyakönyvi khg. (a. s. f. p.)
 2536. Bolgye Katicza magánlak sértés (a. s. f. p.)
 2585. Herbej Tódor jogtl. elsajátítás (schimb.)
 2586. Cseh Antal szemérem elleni vétség (p. schimb.)
 2588. Ifj. Trefle György becsületsértés (ordin.)

Referent: Molnár Géza.

2610. Révész Samu vétkes bukás (schimb.)
 2638. Nikin György lopás (p. schimb.)

Tabla regésca din Oradea-Mare.

În decursul săptămânei trecute s'au rezolvat următoarele cauze:

Senatul civil.

Referent: Dobosfy Alajos.

1762. Bulboka Ilie — özv. Bulboka Iliené (schimb.)
 1634. Miskolczi Andrásné hagyatéki ügye (ordin.)
 1635. Miskolczi Andrásné hagyatéki ügye (ordin.)
 1636. Miskolczi Andrásné hagyatéki ügye (ordin.)

B. HELD.

Cel mai mare deposit de cele mai fine stofe, postavuri din Anglia și Franța, pentru vestimente bărbătești.

Oradea-Mare, strada Arborelui-Verde.

Am onore a aduce la cunoștința onoratului public, că în Oradea-Mare nici într'o prăvalie nu se află stofe *mai bune*, *mai elegante* și *mai ieftine*, ca în a mea, unde on. public românesc totdeauna a fost pe deplin satisfăcut. Am la dispoziție un *renumit croitor* din Viena, care lucră admirabil și cu cea mai mare promptitudine.

Prețuri moderate, serviciu prompt.

Cu stimă

B. Held.

Oradea-Mare, str Arborelui-Verde.

